O săgeată de foc

O săgeată de foc

Episcopul englez John Taylor Smith, care a fost şi duhovnic militar al armatei britanice, a vorbit odată într-o biserică mare despre textul din evanghelia după Ioan 3.7: „Trebuie să vă naşteţi din nou". La sfârşitul predicii sale a rezumat încă o dată totul și a spus: „Dragul meu prieten, naşterea din nou nu o poţi înlocui cu nimic, dar chiar cu nimic! Poţi să fii membru al unei biserici, chiar al unei biserici mari, ca aceea din care fac eu parte, venerabila fracţiune catolicizantă a bisericii anglicane. Însă calitatea de membru al unei biserici nu înseamnă că eşti născut din nou! Isus spune clar: «Dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea Împărăţia lui Dumnezeu»" (Ioan 3.3).

Preotul şedea la stânga episcopului, în timp ce ţinea braţul stâng întins arătând spre preot, episcopul a continuat: „Poţi să fii chiar şi preot ca prietenul meu de aici, de lângă mine, şi totuşi să nu fi născut din nou, căci Isus spune: «Dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea împărăţia lui Dumnezeu.»" La dreapta episcopului stătea preşedintele prezbiteriului pe înaltul său scaun. Vorbitorul a întins mâna direct spre el şi a zis: ”Poţi să fii chiar aici, ca prietenul meu, preşedintele prezbiteriului, şi totuşi să nu fi născut din nou! Isus însă spune: «Dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea Împărăţia lui Dumnezeu!» Poţi să fii chiar episcop ca mine şi să nu fi născut din nou. Dar Isus spune: «Dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea Împărăţia lui Dumnezeu!»" Şi cu aceasta, predica sa despre naşterea din nou a luat sfârşit.

La scurt timp după aceasta, a primit o scrisoare de la preşedintele prezbiteriului, în care acesta îi scria: „Mult stimate episcop! Mesajul lui Dumnezeu prin dumneavoastră mi-a pătruns inima. De peste treizeci de ani îndeplinesc funcţii bisericeşti, dar niciodată n-am ştiut despre bucuria naşterii din nou, despre care vorbesc creştinii. Niciodată n-am simţit ceva din aceasta. Partea mea a fost să-mi îndeplinesc cu stricteţe serviciul conform cerinţelor regulamentului bisericesc. Nu ştiam însă care este realitatea cu mine. Când însă dumneavoastră aţi arătat cu mâna direct spre mine şi aţi spus: «Poţi să fii chiar preşedintele prezbiteriului şi să nu fi născut din nou», atunci am înţeles clar unde se găsea răul fundamental. N-am trăit niciodată naşterea din nou". Din seara aceea, relata el în continuare, s-a simţit nefericit și ticălos, iar predica îi produsese o neliniște atât de mare în starea lui sufletească, încât îi tulburase până şi somnul, îi spunea în scrisoare episcopului că doreşte să aibă cu el o discuţie între patru ochi.

Episcopul John Taylor Smith a fost dispus să aibă o asemenea convorbire. Au citit împreună Cuvântul lui Dumnezeu şi în scurt timp amândoi au căzut pe genunchi în rugăciune. Cel atins de săgeata de foc a Cuvântului lui Dumnezeu şi-a luat locul înaintea lui Dumnezeu ca un biet păcătos pierdut și şi-a pus încrederea numai în Isus, care devenise Domnul și Mântuitorul său. Ca unul care era născut din nou, se ridică din îngenunchere mulţumind si lăudând din toată inima pe Dumnezeu.

Din nefericire, sunt mulţi oameni care se numesc creştini, dar în realitate sunt creştini numai pe hârtie. Ei îşi bazează speranţa mântuirii lor pe hârtiile și documentele lor creştine, de parcă ar putea prezenta cândva în faţa unui Dumnezeu preasfânt certificatul de botez sau ceva asemănător. Preotul elveţian Luscher, care a fost pentru mulţi spre binecuvântare, a scris aceste rânduri în legătură cu acest subiect: „Nenumăraţi creştini sunt într-adevăr de părere ca sunt mântuiţi, pentru că au un crez sau pentru că sunt botezaţi. Însă nici botezul, nici apartenenţa la vreo biserică sau confesiune nu mântuieşte pe oameni! Isus a spus: «Dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea Împărăţia lui Dumnezeu.»"

Naşterea din nou este o noţiune biblică și nu una ezoterică. Nu are de-a face cu reîncarnarea. Aceasta ar însemna păgânism ridicol. Naştere din nou înseamnă „naştere de sus", şi anume din Dumnezeu. Întoarcerea la Dumnezeu şi naşterea din nou sunt cele doua laturi ale acestei acţiuni minunate și simultane. Întoarcerea la Dumnezeu este partea omenească, naşterea din nou este latura dumnezeiască. Ascultă cu atenţie: în ambele există un dăruitor şi un primitor. La întoarcerea la Dumnezeu îi dai Dumnezeului sfânt toată vina vieţii tale, iar El ţi-o ia pentru totdeauna! La naşterea din nou, Dumnezeul cel drept îţi dă viaţă nouă, veşnică, iar tu o primeşti uimit şi cu mulţumire pentru totdeauna!

De-ar fi trase cât mai multe săgeţi de foc ca cele ale episcopului John Taylor Smith! Mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu că sunt şi astăzi vestitori fideli ai Cuvântului lui Dumnezeu! Aceştia, ca vestitori ai lui Isus Hristos, doresc să trezească mulţi oameni din somn, din somnul fatal al presupusei siguranţe bisericeşti.

Probabil, cuiva i se pare prea tare acest cuvânt. Dar nu este. Să ascultăm ce spune pastorul Wilhelm Busch în cartea sa, „Isus, destinul nostru": „În zilele noastre, oamenii se comportă ca şi cum o dată cu moartea totul s-ar sfârşi sau ca şi cum ar merge automat în cer dacă sunt botezaţi şi îngropaţi de un pastor sau un preot. Iadul va geme într-o zi de oameni care sunt botezaţi de un pastor sau de un preot! Aş vrea să înţelegeţi că vă aflaţi într-un serios pericol de moarte. Mai devreme sau mai târziu, va trebui să ne înfăţişăm toţi înaintea judecăţii lui Dumnezeu."

Citeşte Cuvântul lui Dumnezeu! El vrea să dovedească fiecărui om şi să-l apere de siguranţa de sine ce duce la moarte. „Nu este Cuvântul Meu ca un foc, zice Domnul, şi ca un ciocan care sfărâmă stânca?" (Ieremia 23.29).